

Watermark

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 23 | Nivo: Fakultet Elektrotehnike i Računarstva

Anonimnost je disciplina skrivanja informacija u kojima se mijenja ili skriva meta-sadržaj poruke, npr. pošiljalatelj ili primatelj. Primjene ovakvih metoda skrivanja informacija su vrlo česte toliko da ih ponekad niti ne primjećujemo: npr. skrivanje popisa primatelja poruke (popularni "undisclosed-recipients") u e-mail komunikaciji, zatim skrivanje pošiljalatelja poruke kod slanja spam poruka, te anonimno web surfanje korištenjem gateway-a koji ne pohranjuju podatke o paketima koje prosljeđuju.

Steganografija je vještina skrivanja samog postojanja informacija, dok se kriptografija, sa kojom se često miješa bavi zaštitom sadržaja informacije. Sama riječ je grčkog podrijetla te doslovno znači "skriveno pisanje", a primjeri steganografije su prisutni u skoro svim špijunskim filmovima – pisanje nevidljivom tintom, snimanje jedva čujnih poruka u neki audio sadržaj i slično.

Rana povijest skrivanja informacija

Sami začeci skrivanja informacija sežu još u antička vremena - Herodot npr. opisuje kako su Rimski vojskovođe oko 440 BC brijali glave svojih najvjernijih sluga, tetovirali im poruke na glavu te puštali da im kosa ponovno naraste, te ih onda slali na destinaciju. Istu metodu koristili su i njemački špijuni na početku 20. stoljeća.

Tetovaža na glavi – tajni kanal ili ?

Grci su također skrivali poruke u ženske naušnice, te su bili prvi koji su koristili golube pismonoše, što se u to vrijeme moglo smatrati korištenjem tajnih kanala, jer se na golubove nije sumnjalo da nose bilo kakove poruke.

Označavanje bitnih slova od kojih se sastojala prava poruka grci su radili bušeći sitne rupe ispod ili iznad teksta koji je služio kao nositelj informacije, dok se u 17. stoljeću u istu svrhu počela koristiti nevidljiva tinta koja je ostala u upotrebi sve do kraja II svjetskog rata. Moderna adaptacija ove metode jest printanje vrlo sitnih informacija na stranici (veličine nekoliko pixela) u koje se ubacuju informacije.

Prve nevidljive tinte radile su se od mlijeka i urina, a napredak u kemiji omogućio je pojavu vrlo kvalitetnih rješenja, koje su sve napuštene nakon prvog svjetskog rata kada su pronađeni razvijajući koji su nedvosmisleno ukazivali na papire koji su bili smočeni bilo kojom vrstom nevidljive tinte. Nevidljiva tinta još se koristi u zaštitne svrhe – i to npr. na čekovima gdje se koristi specijalna tinta koja je vidljiva samo u ultraljubičastom spektru koji je izrazito prisutan u lampama fotokopirnih uređaja – čime se sprečava fotokopiranje (fotokopiranjem u USA popularnih traveler's cheques dobiva se kopija koja ima vrlo veliku riječ "VOID" preko cijelog čeka).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com